

Sygn. akt V U 865/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 sierpnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący SSO Ewa Nowakowska

Protokolant Alina Kędzia

po rozpoznaniu w dniu 26 sierpnia 2014 r. w Kaliszu

odwołania J. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 12 czerwca 2014 r. Nr (...)

w sprawie J. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o świadczenie przedemerytalne

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. z dnia 12 czerwca 2014 r. znak (...) w ten sposób, że przyznaje J. G. świadczenie przedemerytalne od 11 kwietnia 2014 r.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 12.06.2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych w O. odmówił J. G. przyznania prawa do świadczenia przedemerytalnego, gdyż do dnia rozwiązania stosunku pracy tj. do 30.09.2013 r. nie udowodnił 40 lat okresów składkowych i nieskładkowych, a 39 lat 11 miesięcy i 19 dni. Odmówiono przy tym zaliczenia pracy w gospodarstwie rodziców w okresie od 09.10.1980 r. do 3.11.1980 r. mimo, że przypadł w czasie przerwy w zatrudnieniu po odbyciu służby wojskowej, uznając, że z uwagi na zbyt małą powierzchnię gospodarstwa i ilość członków rodziny mogła to być jedynie forma pomocy rodzinnej, a nie stała praca domownika.

Odwołanie od tej decyzji wniósł do Sądu J. G. domagając się jej zmiany i przyznania prawa do świadczenia przedemerytalnego po doliczeniu okresu pracy w gospodarstwie rolnym rodziców w brakującym zakresie i powołując się na fakt, że oprócz ziemi własnej dzierżawiono przylegające do niej 1,12 ha, a jego praca była niezbędna gdyż ojciec chorował.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd ustalił i zważył co następuje:

Stosownie do treści art. 2 ustęp 1 pkt 5 ustawy z dnia 30.04. 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. Nr 120 poz. 1252) świadczenie przedemerytalne bez względu na wiek przysługuje osobie, która do dnia rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów o promocji zatrudnienia, w którym zatrudniona

była przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 35 lat dla kobiet i 40 lat dla mężczyzn.

Świadczenie przedemerytalne osobie tej przysługuje po upływie co najmniej 6 miesięcy pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki:

1. nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna,
2. w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych,
3. złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

Z akt ZUS wynika, że J. G., urodzony w dniu (...), z dniem 30.09.2013 r. zwolniony został z pracy w PHU (...) Sp. z o.o.w P.z przyczyn dotyczących pracodawcy, a w zakładzie tym zatrudniony był od 22.12.1992 r.

(k 9 ar).

W Powiatowym Biurze Pracy w P. zarejestrowany był od 01.10.2013 r. (i zarejestrowany jest nadal), a od 09.10.2013 r. pobierał zasiłek dla bezrobotnych. Z zaświadczenia PUP z dnia 10.04.2014 r. wynika, że zasiłek ten pobierał przez okres ponad 6 miesięczny i nie odmówił przyjęcia pracy ani szkolenia.

(K 13ar.)

Do dnia rozwiązania stosunku pracy odwołujący się wykazał 39 lat, 11 miesięcy i 19 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

Kwestią sporną pozostaje staż ubezpieczeniowy, a w szczególności zaliczenie pracy w gospodarstwie rolnym rodziców.

Ojciec odwołującego się J. G. (1) był właścicielem gospodarstwa rolnego położonego we wsi K.o powierzchni 0,67 ha (zaświadczenie - k 27 ar), ale nadto od 1975 r. dzierżawił od M. I. grunty o pow. 1,12 ha (kserokopia umowy dzierżawy k 4).

Z dokumentów zawartych w aktach ZUS wynika, że J. G. ukończył wiek 16 lat w dniu (...).

W zatrudnieniu pozostawał pierwotnie od 01.09.1973 r. do 31.08.1976 r. i od 09.09.1976 r. do 22.10.1978 r., a następnie odbywał zasadniczą służbę wojskową od 26.10.1978 r. do 08.10.1980 r.

Po odbyciu służby wojskowej zatrudnienie podjął ponownie dopiero od 04.11.1980 r. Opóźnienie to spowodowane było prośbą rodziców o zajęcie się jesiennymi pracami polowymi w związku z tym, że ojciec odwołującego się uległ w 1978 r. wypadkowy doznając rany ciężkiej prawej ręki, był, też zaliczony do III grupy inwalidów.

(dowód- zaświadczenie o stanie zdrowia J. G. (1) z 14.10.1978 r. i orzeczenie OKIZ z 17.04.1974 r. K 37 i 39 akt ZUS).

W tym czasie wprawdzie mieszkali na gospodarstwie też inni członkowie rodziny, ale to właśnie odwołujący się został zobowiązany do pomocy rodzinie z racji chwilowej przerwy w zatrudnieniu. Siostra D. uczyła się Liceum Ekonomicznego w K. (1), A. pracowała w K. (1), starszy brat J. ożenił się, pracował zawodowo i mieszkał w innej miejscowości, a młodszy brat P. miał 12 lat i uczył się w szkole podstawowej.

Wszyscy domownicy uczestniczyli w dużych pracach gospodarskich jak żniwa, wykopki, młócka. Gospodarstwo nie było zmechanizowane, większość prac wykonywano ręcznie lub przy użyciu prostych sprzętów. Konie do prac polowych pożyczano, co wymagało tzw. odrobku.

Odwołujący się pracował na gospodarstwie od dzieciństwa, zawsze kiedy tylko tam przebywał, to jest za wyjątkiem okresu służby wojskowej. Wykonywał prace polowe i uczestniczył w codziennym opręcie inwentarza. Nawet po podjęciu pracy zawodowej popołudniami uczestniczył w pracach gospodarskich do czasu, gdy w 1989 r. ziemię przejął młodszy brat P..

(dowód- zeznania świadków S. M. i R. W. oraz odwołującego się)

Zgodnie z treścią art. 10 ust. 1 cyt ustawy o emeryturach i rentach z FUS, przy ustalaniu prawa do emerytury uwzględnia się m.in. okresy pracy w gospodarstwie rolnym po ukończeniu 16 roku życia, a przypadające przed 01.01.1983 r. jeżeli okresy składkowe i nieskładkowe, ustalone na zasadach określonych w art. 5-7. są krótsze od okresu wymaganego do przyznania emerytury, w zakresie niezbędnym do uzupełnienia tego okresu.

Utrwalone jest w orzecznictwie i literaturze, że przypadek wskazany w pkt. 3 dotyczy pracy **domownika**, czyli osoby związanej z gospodarstwem w określony sposób. Za okresy pracy w gospodarstwie rolnym po ukończeniu 16 roku życia, a przypadające przed 1.01.1983 r. uważa się bowiem okresy pracy wykonywanej na takich warunkach, jakie po tym dniu dawały podstawę do objęcia ubezpieczeniem społecznym rolników (patrz wyrok SN z 3. 07. 2001 r. II UKN 466/00 OSNP 2003 /7/186).

Ustawa o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i członków ich rodzin (Dz. U. z 1989 r. nr 24 poz.133 ze zm.) jako domownika (osobę co do której od 1.10.1983 r. istniał obowiązek ubezpieczenia rolniczego,) w art.2 ust 2 definiowała członka rodziny rolnika i inną osobę pracującą w gospodarstwie rolnym, jeżeli pozostają we wspólnym gospodarstwie domowym z rolnikiem, ukończyły 16 lat, nie podlegają obowiązkowi ubezpieczenia na podstawie innych przepisów, a ponadto praca w gospodarstwie rolnym stanowi ich główne źródło utrzymania. W orzecznictwie utrwalony jest też pogląd, że praca w gospodarstwie rolnym domownika musi mieć charakter stały i wymiar czasu odpowiadający co najmniej 1/2 etatu pracowniczemu.

W ocenie Sądu zeznania świadków należało uznać za wiarygodne, gdyż są wzajemnie zgodne, a świadkowie byli bliskimi sąsiadami gospodarstwa rodziców odwołującego się. Świadkowie nie operowali konkretnymi datami, a tylko określali okres ramowo okres jego pracy oraz sytuację rodzinną, co czyni ich zeznania bardziej przekonującymi, zważywszy na znaczny upływ czasu od zdarzeń opisywanych przez świadków

Zeznania świadków oraz odwołującego się wskazują na jego stały związek z gospodarstwem rolnym, które nie było tak małe jak to przyjął organ rentowy, gdyż wraz z gruntem dzierżawionym zajmowało blisko 2 ha. Biorąc pod uwagę nasilenie prac jesiennych w październiku kiedy to odwołujący się zakończył służbę wojskową, jego ojciec po wypadku miał niesprawną rękę, a nikt z rodzeństwa nie miał możliwości pełnego zaangażowania się w prace polowe – za oczywiste należy przyjąć, że zmuszony był do wykonywania pracy w gospodarstwie w pełnym zakresie czasowym, co uniemożliwiało powrót do pracy zawodowej do czasu zakończenia najpilniejszych prac. Po podjęciu zatrudnienia przy tym nadal pomagał popołudniami w pracach gospodarskich.

W ocenie Sądu okoliczności sprawy pozwalają na zaliczenie jako uzupełniający okresu pracy odwołującego się w charakterze domownika po odbyciu służby wojskowej, a przed powrotem do pracy zawodowej przypadający na przestrzeni od 09.10.1980 r. do 3.11.1980 r. w zakresie brakującym do 40lat okresów składkowych i nieskładkowych.

Jak wynika z powyższego J. G. spełnia wszystkie wyżej wymienione warunki do nabycia prawa do świadczenia przedemerytalnego, dlatego jego odwołanie podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z treścią art. 7 cyt ustawy o świadczeniach przedemerytalnych prawo do tego świadczenia ustala się na wniosek osoby zainteresowanej od dnia następnego po dniu złożenia wniosku wraz z wymaganymi dokumentami.

Odwołujący się złożył wniosek do ZUS w dniu 10.04.2014 r.

W tej sytuacji Sąd ustalił, że ma on prawo do świadczenia przedemerytalnego od dnia 11.04.2014 r.

Odwołanie jako zasadne podlegało więc uwzględnieniu i zgodnie z art. 477¹⁴ § 2 kpc orzeczono jak w wyroku.